Dosarul nr. 4-2756/2025 4-25151106-12-4-28102025

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

12 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Tudor Stambol

Grefier Cătălina Rașcovschi

Cu participarea:

Contravenientei Viorica Spînu

Agentului constatator Alexandru Ababii

examinând în ședință de judecată publică, în limba de stat, cauza contravențională de acuzare a contravenientei:

Spînu Viorica*,** născută la **, IDNP *****, domiciliată în *****,-

de comiterea contravenției prevăzute de art. 226 alin. (4) Cod contravențional, instanța -

c o n s t a t ă:

La data de 22.10.2025 agentul constatator OS al SSCA al DSR a INSP al IGP al MAI, Alexandru Ababii, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 308505 în privința lui Spînu Viorica, pe faptul că, la data de 11.09.2025 ora 12:12 min. , pe traseul R6, km15, 839m, a amenajat calea de acces în zona de protecție a drumului fără a dispune de autorizația prevăzută de lege.

În ședința de judecată agentul constatator Ababii Alexandru a menționat faptul că vinovăția lui Spînu Viorica în comiterea contravenției imputate a fost demonstrată prin probele acumulate și prezentate.

În ședința de judecată contravenienta Spînu Viorica a comunicat că nu deține careva acte asupra construcției, ulterior s-au informat despre necesitatea acestora, recunoaște vina. Primăria nu are nimic cu teritoriul lor amenajat. La moment atunci nu a avut actele. Agentul a acordat termen de 60 zile pentru întocmirea actelor, nu trecuse 60 zile de când s-a acordat acest termen. La 11.09.025 a efectuat lucrări. Ulterior i s-a acordat termenul de 60 zile, dar nu a așteptat. Actele la moment la fel nu le deține, a început doar perfectarea acestora.

Instanţa de judecată, studiind în cumul totalitatea probelor, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Spînu Viorica de comiterea contravenției prevăzute de art. 226 alin. (4) Cod contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că, la data de 22.10.2025 agentul constatator OS al SSCA al DSR a INSP al IGP al MAI, Alexandru Ababii, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 308505 în privința lui Spînu Viorica, pe faptul că, la data de 11.09.2025 ora 12:12 min. , pe traseul R6, km15, 839m, a amenajat calea de acces în zona de protecție a drumului fără a dispune de autorizația prevăzută de lege.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.*

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.*

Conform art. 10 Cod contravenţional, *constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, *la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.*

Conform art. 226 alin. (4) Cod contravențional, *amplasarea obiectivelor de orice tip în zona drumului sau în zona de protecţie a acestuia în lipsa autorizaţiei prevăzute de*

legislaţie se sancţionează cu amendă de la 42 la 90 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 60 la 120 de unităţi convenţionale aplicată persoanei cu funcţie de răspundere, cu amendă de la 150 la 270 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

În legislația Republicii Moldova, ca şi în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţionala desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rînd organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel, instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putîndu-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunţate, art. 425 alin. (2) al Codului contravenţional, cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie. La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 308505 din 22.10.2025, întocmit în privința lui Spînu Viorica.

În ceea ce privește starea de fapt constatată şi în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional se reține că, aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravențional precum:

În susținerea învinuirii agentul constatator a anexat următoarele acte:

- Scrisoare de expediere (f. d. 1, 2);
- Foaie de titlu (f. d. 3);

- Borderou (f. d. 4);
- Proces-verbal cu privire la contravenție din 22.10.2025 (f. d. 5);
- Înștiințare despre infracțiune (f. d. 6);
- Copia sarcinii tehnice (f. d. 7);
- Planșă fotografică (f. d. 8-10);
- Copia contractului de vânzare-cumpărare a terenului (f. d. 11);
- Proces-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional (f. d. 12);
- Scrisoare cu solicitarea de prezentare a informației (f. d. 13);
- Copia răspuns (f. d. 14);
- Scrisoare cu solicitarea de prezentare a informației (f. d. 15, 16, 17);
- Copia buletinului de identitate eliberat pe numele lui Spînu Viorica (f. d. 18).

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul – verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional. Astfel, acestea în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate făptuitorului.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, Spînu Viorica la data de 11.09.2025 ora 12:12 min. , pe traseul R6, km15, 839m, a amenajat calea de acces în zona de protecție a drumului fără a dispune de autorizația prevăzută de lege, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 226 alin. (4) Cod contravențional. Mai mult ca atât, în cadrul ședinței de judecată contravenienta Spînu Viorica a recunoscut vina, a indicat că nici la moment nu deține careva acte acestea sunt în proces de perfectare.

Sub acest aspect, instanța conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În drept, acțiunile lui Spînu Viorica au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 226 alin. (4) Codul contravențional.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către

instanţă întru asigurarea respectării principiului legalității şi dreptății, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional, sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Astfel, în ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanţa constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

În aceeași ordine de idei, instanţa specifică că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție din 22.10.2025, nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, instanţa nu a stabilit că, datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obţinute prin ilegalităţi, metodele sau încălcările enumerate expres în art. 425 alin. (6) al Codului contravenţional. Astfel, probele apreciate fiecare în parte şi în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert comiterea contravenţiei imputate făptuitorului.

Prin urmare, se impune a fi menționat că, instanţa nu a determinat circumstanțele prevăzute în art. 441 al Codul contravenţional, care ar înlătura procesul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită, dar şi de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, şi anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancţiunii instanţa de judecată ţine cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Circumstanțe agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-şi realizeze funcţiile şi scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei şi naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu

mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Prin urmare la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată în corespundere cu prevederile art. art. 7, 32 Cod contravențional ține cont de regulile generale de aplicare a sancțiunii contravenționale şi că persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa. Totodată ține cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana vinovatului, de faptul că anterior nu a fost atras la răspundere contravențională, careva cauze care înlătură caracterul contravențional al faptei nu au fost stabilite, astfel instanța consideră că corijarea și reeducarea lui Spînu Viorica poate avea loc cu stabilirea pedepsei. Astfel, se recunoaște vinovată Spînu Viorica de comiterea contravenției prevăzute de art. 226 alin. (4) Cod contravențional și în baza acestei legi i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2500 (două mii cinci sute) lei.

Se explică lui Spînu Viorica că, în baza art. 34 alin. (3) Cod contravențional că, *este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.*

Cu referire la solicitarea agentului constatator aplicării măsurii de siguranță – demolarea construcției neautorizate, în continuare, se reține că în conținutul procesului - verbal cu privire la contravenție (f. d. 5), agentul constatator a solicitat instanței de judecată aplicarea măsurilor de siguranță în temeiul art. 439^{6} din Codul contravențional și anume demolarea construcției executate neautorizat.

Astfel, în sensul acestei solicitări, instanța de judecată reține că, conform art. 439^{4} din Codul contravenţional, *demolarea construcţiilor neautorizate se aplică în cazul faptelor prevăzute la art. 116, 134, 134^{1}, 168, art. 177 alin. (3), alin. (4) lit. c) şi d), art. 178, 179 şi 226 şi atrage, după caz, remedierea construcţiilor afectate în urma intervenţiilor neautorizate.*

Totuşi, la aplicarea măsurii de siguranţă propuse de agentul constatator, instanţa relevă în mod prioritar că în mod obligatoriu se va ţine cont de necesitatea unor penalităţi proporţionale, această situaţie fiind verificată prin prisma „*triplului test*”, constant emanat din jurisprudenţa CtEDO, care se aplică direct în jurisprudenţa Republicii Moldova, reieşind din prevederile art. 4 alin. (2) din Constituţie, potrivit cărora dacă există neconcordanţe între pactele şi tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte şi legile ei interne, prioritate au reglementările internaţionale. Respectiv, conform pct. 102 al hotarârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 23 februarie 2016, se consacră că procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi „legalitatea, prezumţia nevinovăţiei, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertăţii şi siguranţei persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare şi al egalităţii părţilor în proces”. Concomitent, tot Curtea, prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că “principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului international, tratatele internaţionale ratificate şi la care Rep. Moldova a aderat sunt parte

component a cadrului legal al ţării şi devin norme de drept intern", iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern şi cel international reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudenţa acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internaţional (soft law).

În acest mod, „*triplul test*" presupune trei condiţii asumate corelativ pentru a justifica şi argumenta o restricţie adusă: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică. Așadar, principiul proporționalității, în accepțiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate, urmează să se bazeze pe o justă şi echitabilă evaluare a faptelor şi echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum şi pe o selectare coerentă a mijloacelor şi mecanismelor, care urmează a fi utilizate, în vederea atingerii unui scop predefinit. La caz, reieșind din prevederile legale stipulate la art. 439^6 din Codul contravenţional, instanţa constată existenţa unei limitării în drepturi sub forma aprobării demolării unei construcţii neautorizate ca fiind prevăzută de o normă juridică certă, previzibilă, iar prin urmare de o lege.

În alt context, apreciind faptul protejării unui interes legitim, instanța confirmă şi existenţa acestui scop, relevat prin interesele unei victime în persoană sau cele publice, exprimate prin interesele statului, în eventualitatea neadmiterii unor încălcări similare în viitor şi de curmare a oricăror tentative de atentarea la bunurile din domeniul public.

Concomitent, instanţa confirmă necesitatea indispensabilă într-o societate democratică a măsurii de siguranţă propuse, iar apreciind-o la caz prin prisma jurisprudenţei CtEDO, instanţa relevă că orice ingerință din partea unei autorități publice la respectarea „bunurilor" poate fi justificată numai dacă servește unui interes public (sau general) legitim [(Béláné Nagy împotriva Ungariei (MC), par. 113; (Lekić împotriva Sloveniei (MC), par. 105]. Respectiv, Curtea a constatat că sunt incluse în noțiunea de interes public în sensul acestei dispoziții următoarele scopuri: eliminarea nedreptăților sociale în sectorul locuințelor (James și alții împotriva Regatului Unit, par. 45) și astfel va respecta hotărârea legiuitorului în ceea ce privește „interesul public", dar cu excepția cazului în care hotărârea menționată este în mod evident lipsită de un temei rezonabil [Béláné Nagy împotriva Ungariei (MC), par. 113].

În concluzie, instanţa reieşind din prevederea art. 439^6 din Codul contravenţional şi a jurisprudenţei neominalizate supra, în coroborare cu argumentele expuse anterior, în temeiul cărora, instanţa nu a constatat un risc accentuant de ingerinţă în interesele private ale făptuitorului şi ale unor alte persoane terţe neimplicate în cauză, precum şi în sprijinul apărării interesului public, reţinute de acuzare, instanţa va admite demersul privind aplicarea demolării construcţiei neautorizate, ca fiind unul fondat.

Mai mult, instanţa statuează că odată ce statul adoptă o soluție legislativă, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate și coerență rezonabilă, pentru a evita pe cât e posibil insecuritatea juridică și incertitudinea, pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluții, or întrucât respectarea legilor este o obligație fundamentală într-un stat de drept, orice acțiune trebuie să fie subsumată acestui obiectiv,

iar ignorarea dispozițiilor legale, reprezintă o încălcare a obligațiilor impuse în mod onerativ.

De altfel, având în vedere principiul legalității, care este de rang constituțional, și exprimă obligativitatea respectării legilor și a calității acestora, precum și asigurarea respectării ordinii de drept, ce reține că aceste condiții au fost neconsiderate prin acțiunile făptuitorului, or legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, adică a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale, motiv pentru care şi instanţa, constatând vinovăţia în comiterea faptei, a dispus inclusiv remedierea consecințelor admise prin fapta comisă, prin demolarea construcţiei neautorizate, în ordinea prevederilor de drept expuse conform art. 439^6 din Codul contravenţional.

Se admite solicitarea agentului constatator în persoana lui Ababii Alexandru, ofițer superior din cadrul OS al SSCA al DSR a INSP al IGP al MAI, inclusă în procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 308505 din 22.10.2025 privind aplicarea măsurii de siguranță demolarea construcției neautorizate și se dispune demolarea construcției neautorizate – amplasată în Traseul R6, km 157 + 839 m., cu aducerea la condițiile inițiale, din momentul rămânerii definitive a hotărârii.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.*

Conform prevederilor art. 34, 226 alin. (4), 439^4, 439^6 ,461, 462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Spînu Viorica, născută la *****, IDNP *****, se recunoaște vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 226 alin. (4) Cod Contravențional, stabilindu-i sancțiune sub formă de 50 unități convenționale, ceea ce constituie 2500 (două mii cinci sute) lei.

Se explică lui Spînu Viorica că, în baza art. 34 alin. (3) Cod contravențional că, *este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.*

Se admite solicitarea agentului constatator în persoana lui Ababii Alexandru, ofițer superior din cadrul OS al SSCA al DSR a INSP al IGP al MAI, inclusă în procesul - verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 308505 din 22.10.2025 privind aplicarea măsurii de siguranță demolarea construcției neautorizate și se dispune demolarea construcției neautorizate – amplasată în Traseul R6, km 157 + 839 m., din momentul rămânerii definitive a hotărârii.

Se obligă ***Spînu Viorica*** să demoleze construcția neautorizată – amplasată în Traseul R6, km 157 + 839 m., cu aducerea la condițiile inițiale, din momentul rămânerii definitive a hotărârii.

Hotărârea cu drept de atac, în ordine recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecător **Tudor Stambol**